



Als een speer!

2013 lijkt het jaar van de monosynth met knoppen te worden. Ook Waldorf gooit er eentje in de strijd. Kan de Rocket de concurrentie de baas?

door Ruud Lekx > ruud@interface.nl

De laatste jaren is er een beweging op gang gekomen die niemand tien jaar geleden voor mogelijk had gehouden: de grootschalige terugkeer van de veelal analoge monosynth met knoppen. Wat begon met de wat speelgoedachtige Korg Monotron, heeft inmiddels geleid tot Monotribes, MS20's, Minibrutes, Dark Energy's en er komt nog meer aan, zoals het nieuwe Basstation van Novation.

Leuke variant

Waldorf heeft de trend op tijd onderkend en komt met de Rocket. Hoewel het merk

natuurlijk een duidelijk digitale erfenis heeft met de oude PPG Wave en de eerste Microwaves, maakte het ook de analoge Pulse; nog altijd een van de werkpaarden in mijn studio (de Pulse 2 schijnt er overigens nu ook echt aan te komen). Van analoge synthese weten ze in Duitsland dus het een en ander, al zou Waldorf Waldorf niet zijn als ze daar niet een wat bizarre draai aan zouden geven.

De Rocket stelt wat dat betreft niet teleur, want onder het bedrieglijk simpele uiterlijk (tien draaiknoppen en een paar schakelaars) gaat een synth schuil die verrassende mogelijkheden biedt. Om al die functies toegankelijk te maken zonder menu's of iets



- officiële Waldorf-video, waarin je sounds uit Rocket hoort
- handleiding

dergelijks, heeft Waldorf een leuke variant van analoge bediening bedacht: een draaiknop kan in plaats van één functie, meerdere functies hebben, afhankelijk van de stand ervan. Natuurlijk zijn er andere synths die dat hebben, maar dan zijn het altijd meerstandenschakelaars waarbij elke 'klik' een nieuwe functie biedt: hier is het echter een volledig vrijdraaiende knop die bij de oscillator en lfo wordt gebruikt om een hele berg functies te bedienen.

Maar wat heeft de Rocket allemaal te bieden? Allereerst een oscillator van onduidelijke herkomst: een analoge vco is het niet, maar volledig digitaal? Uit de handleiding valt het niet op te maken. Het 12dB/oct multi-modefilter is absoluut analogo. Verder vinden we een lfo, een zeer basale envelope generator en een arpeggiator. Er is midi-in/out, audio-in/out en usb, voor zowel de stroomvoorziening als voor midi. Hij is dus bus-powered. Alleen als je de vijfpolige midipoorten

gebruikt, heb je de bijgeleverde stroomadapter nodig.

Qua afmetingen doet de Rocket me een beetje denken aan de Korg Monotribe; hij heeft ook eenzelfde soort schakelaars, maar mist natuurlijk de drumsounds van de Monotribe. De synth van de Rocket is wel een stuk uitgebreider, en hij is extern aanstuurbaar in tegenstelling tot de Monotribe. Rocket zit ergens tussen deze analoge groovebox en 'volledige' synths als de Minibrute en de Dark Energy in qua mogelijkheden.

Freaken

Rocket heeft geen keyboard: je moet 'm extern aansturen, maar er is wel een launchknop (die altijd een C3-noot speelt) waarmee je geluid uit de Rocket kunt krijgen: met name geschikt voor geluidseffecten.

De oscillator heeft als basisgolfformen een pulse en een zaagtand, net als bijvoorbeeld de TB-303. Hoe die golfformen zich gedragen, bepaal je met de twee draaiknoppen Wave en Tune. Met de tune-knop op 0, geeft de wavenknop bij een zaagtand tussen de meest linkse stand en het midden een aantal verschillende synctijden van kort tot lang. Met de tune-knop verstem je de oscillators van elkaar.

Draai je de knop verder naar rechts, dan komen er tussen de twee en acht zaagtand-oscillatoren bij. Die kun je vervolgens met de tune-knop ten opzichte van elkaar verstemmen: links enige verstemming, verder doordraaien leidt tot enkele akkoordstemmingen en uiteindelijk unison. In die mode heb je opeens acht voices. De Rocket wordt dan wat Roland zo mooi 'Paraphonic' noemde, wat betekent dat je op je keyboard gewoon akkoorden kunt spelen; achtstemmig dus. Maar echt polyfoon is het niet, want de stemmen hebben geen eigen vca, vcf of envelope generator.

Bij de pulse-golfform gedragen de knoppen zich iets anders: daarbij verstemt de wavenknop in het linkerdeel de breedte van de pulse, en in het rechterdeel de sterkte van de pulsebreedtemodulatie, waarbij zowel intensiteit als snelheid van de modulatie toenemen naarmate je de knop verder opendraait. De pulse tune werkt in het linkerdeel als detune, en in het rechterdeel weer in akkoordstemmingen. Hier heb je alleen geen acht waves tegelijk beschikbaar, maar slechts twee.

Ik ben erg onder de indruk van deze implementatie: met twee knoppen en een schakelaar kun je een enorme berg verschillende sounds maken, en de Rocket zelfs als een polysynth laten klinken. Ook live kun je er lekker mee freaken.

Scheurleads

Het filter is schakelbaar tussen low, high en band pass, met cutoff, resonance en envelope modulation controls. Het is een lekker agressief filter dat wel doet denken aan de filters uit de Waldorf Pulse.

Waldorf zou Waldorf niet zijn als ze er niet een wat bizarre draai aan zouden geven

De envelope generator is ook weer zo'n bizar combo: er zijn twee envelopes voor filter en volume die eigenlijk hetzelfde zijn, alleen heeft de filter-envelope geen sustain en is hij niet apart instelbaar. Attack is er ook niet: die staat altijd op 0. Sustain en release kunnen alleen aan of uit: de enige daadwerkelijke control die je hebt is voor decay. Ook deze combinatie is weer zo uitgedacht dat je er eigenlijk veel meer mee kan doen dan je op het eerste gezicht zou denken: alleen de attacksetting limiteert je sounds tot 'meteen boem'; langzaam aanzwellende sounds zijn niet mogelijk. Bas wel, strings niet. Ook is er een boostknop, een soort analoge vervormer die lekkere harmonische toevoegt en gecombineerd met flink wat resonance fijne scheurleads produceert.

De lfo/arp-sectie, ten slotte, is een lfo met speed-, depth- en waveformcontrols, die je met een schakelaar toewijst aan filter, oscillator of arpeggiator. In arp-mode bepaalt de depthknop het octaafbereik in de eerste helft, en zijn er acht arpeggiopatterns in de tweede helft. De waveformschakelaar bepaalt dan de richting (up, down en up/down). Komt er midiclock binnen, dan werkt de speedknop nog steeds, maar levert dan alleen varianten op het binnenkomende tempo op. Vooral dat laatste is een briljante vondst; kan elke synthesizerfabrikant dat zo snel mogelijk implementeren alstublieft? Helaas stuurt de arpeggiator geen midi uit.

Extraatjes

De Rocket zit verder vol met meer leuke vondsten: het midikanaal stel je in door op een knop te drukken en een noot te spelen: het binnenkomende kanaal wordt automatisch herkend. Door de launchknop langer dan een seconde in te drukken verstuurt de synth, een sysexdump van het actuele geluid: neem dat op in je daw en je kunt altijd dezelfde sound terugkrijgen hoewel de Rocket geen geheugen heeft.

En dan is er nog Rocket Control: met deze gratis app van Waldorf kun je de machine aan een iPad hangen via usb en de camera connection kit. Je kunt dan de sounds in de iPad opslaan. Naast een virtuele versie van de Rocket heb je ook een keyboard, zodat je 'm normaal kunt bespelen. Bij de Rocket zelf zit trouwens nog een downloadcode voor lite-versies van een aantal Waldorf plug-in-synths, zoals de PPG Wave en de Attack.

In de korte tijd dat ik de Rocket in mijn studio had, heb ik er enorm veel lol mee gehad. De simpele interface is bedrieglijk: ondanks de beperkingen kun je er sounds uithalen die normale monosynths gewoon niet kunnen maken. Het is typisch Waldorf om van de beperking juist de kracht van de synth te maken door op innovatieve wijze

INFO

- Prijs incl: € 249,-
- Distributie: Hyperactive Benelux GmbH, info@hyperactive.nl
- Internet: www.hyperactive.nl www.waldorfmusic.com

SPECIFICATIES

- oscillator met pulse/saw-golfformen, hard sync en modulatie
- tot 8 extra oscillatoren mogelijk
- vcf met low/band/high pass-filter en audio-input
- lfo
- envelope generators voor filter en vca
- boost circuit
- arpeggiator
- glide
- usb-powered
- midi-in/out
- besturing via midi of usb
- line-out en headphone-out
- launch key
- met gratis iPad app

zaken te combineren. Tijdens het spelen met de Rocket merkte ik wel dat met name de tune-knop, waarmee je akkoordstemmingen kunt instellen, lastig te bedienen is. Dit omdat veel functies op een klein oppervlak zitten. Een standenschakelaar zou prettiger zijn, bijvoorbeeld voor het ritmisch met de hand selecteren van verschillende stemmingen. Nu zit je er vaak net naast. Andere kleine minpuntjes zijn de wat los aanvoelende potmeters en de afwezigheid van een holdknop voor de arpeggiator en launch (zit wel op de iPad app).

Conclusie

Ik ben erg onder de indruk van de Rocket; dat moge duidelijk zijn. Een zeer innovatieve interface voor een analoge synth, met ondanks de eenvoudige opzet veel mogelijkheden. Qua klank is het trouwens wel een stevige jongen: zachte ronde sounds komen er alleen met veel moeite uit, hoewel de pulse-golfform wel een paar heerlijke instellingen heeft. Ik vind 'm meer 'in your face' dan de Doepfer Dark Energy bijvoorbeeld.

Het leukste hebben we bewaard tot het laatst: de prijs. Want waar de concurrentie toch voor rond de 400 euro van eigenaar verwisselt, heb je al een Rocket voor minder dan 250 euro, met gratis app bovendien. En ook nog 'made in Germany'. Hoe ze het voor die prijs doen weet ik niet, maar Waldorf heeft met de Rocket een echt studio- en live-wapen ontwikkeld dat het beste van oude en nieuwe techniek combineert. ■

HET OORDEEL

- + veel mogelijkheden in een klein kastje
- + arpeggiator
- + prijs
- geen holdknop
- arpeggiator stuurt geen midi uit
- knoppen voelen wat losjes aan

Met de Rocket Control app voor iPad krijgt de Rocket extra functies

